

[Socialministeren.]

ændres lige nu. Det kan da ikke være meningen, at vi, fordi sygesikringsordningen nu har fungeret i 80 år, bare skal fortsætte måske med en lille forbedring. Jeg skal undlade at kalde denne udtalelse ved navn.

Jeg synes, man er meget desperat og bange, når det drejer sig om at hjælpe arbejderne her i landet. Den ordning, der ligger i dette lovforslag, som er fremsat af regeringen, burde efter min mening have været gennemført for længst, men der har måske været besværligheder med at skaffe flertal for den her i tinget, det kunne jo tænkes.

Jeg skal gerne erkende, at lovforslaget er stort, det har der heller aldrig været lagt skjul på, og det er klart, at det må være rimeligt at justere bestemmelserne i loven efter de erfaringer, man indvinder.

Jeg forstår, at der er mange bekymringer med hensyn til udgifterne, og man taler om prioritering, men jeg vil gerne klart understrege, at den socialdemokratiske regering prioriterer dette lovforslag særdeles højt.

Man har også inddraget vismanden Anders Ølgaard i debatten her i dag, men jeg vil godt lige slå fast, at Anders Ølgaard ikke på nogen måde har draget beløbet 870 mill. kr. i tvivl. Det, han har skrevet om i sine kronikker, er opstillingen i selve lovforslaget.

Det er ved behandlingen her, synes jeg, fastslået; at det, man så tit har sagt, når det drejer sig om socialpolitiske problemer, at man er enig her i salen, har vist sig ikke at holde stik, når det kommer til, at vi skal løse virkelige sociale problemer. Nogle vil beklage dette, men det viser blot, at der virkelig er forskel på en borgerlig og en socialdemokratisk politik på det sociale område. Det er regeringens opfattelse, at vort samfund kan og skal magte denne reform. Her nedbryder vi klasseskel, og dette opnås gennem en solidarisk indsats fra alle befolkningsgrupper. Skal alle de mange kønne ord, der siges mellem år og dag om solidariteten med de lavest lønnede, have værdi, så har man her i dag i folketinget en stor chance for at leve op til det.

Valbak: Jeg skal nok prøve på at lade være med at gøre dette langt. Det var først hr. Anker Jørgensen, der kaldte mig op. Jeg vil godt lige have et par misforståelser ud af

verden. Jeg talte ikke om en undersøgelse af misbrug i forbindelse med overdækningen for lønarbejderne. Jeg talte om af samfundsøkonomiske grunde at iværsette en undersøgelse af, om det ville være rimeligt og muligt at ligestille ved at afskaffe overdækningen også for funktionærer, for tjenestemænd og for folketingsmænd, og så tilføje jeg: hvis det skulle vise sig umuligt, så ville jeg personlig være med på til den tid at lave ligestilling. Men har vi én gang gjort det, som man er i færd med at gøre nu, så gives der ingen vej tilbage.

Jeg synes, det er godt, at man, som hr. Anker Jørgensen gør det, bringer eksempler frem fra erfaringens verden vedrørende karenstage, men så skal man også bruge eksempler, der er anvendelige i sammenhængen. Jeg må sige, at i Tyskland findes der ingen lovgivning, der sikrer nogen nul karenstage. Vi, der sidder i socialudvalget, ved det, for vi har spurgt og fået svar svarende til, hvad jeg siger her. Hvis man derfor i Tyskland sine steder har en sådan ordning, er det ordnet bl. a. ved aftaler mellem arbejdsgiverne og folk som hr. Anker Jørgensen.

På samme måde er det med henvisningen til Sunlight. Jeg prøvede på heroppe at sige, at Sunlight på ingen måde er typisk. Den tilsiger en ordning med nul karenstage for folk, der har været ansat i 10 år og derover. Vi kan derfor ikke bruge eksemplet, desværre ikke. Det er naturligvis også derfor, regeringen har gjort noget andet end lige akkurat at holde sig til erfaringer fra Sunlight. Sagen er jo den, at man til et spørgsmål fra socialudvalget fra ministerens side siger, at man vil udvide arbejdsgiverperioden til 5 uger, men dermed pålægger man arbejdsgiverne væsentlig større byrder, og man har derfor fundet det rimeligt at give adgang for alle arbejdsgivere til at frigøre sig for forpligtelsen i arbejdsgiverperioden. Det kan tilføjes, at arbejdsmarkedets hovedorganisationer er enige i dette forslag. På fredag vil der her ligge et ændringsforslag, som hr. Anker Jørgensen sandsynligvis vil stemme for, men dette ændringsforslag er netop udtryk for, at man er klar over og overbevist om, at det vil komme til at koste skillinger for staten, hvis ikke man gør det, man er i færd med at lave ændringsforslag om.